

ת"פ (קריות) 39357-12-23 - מדינת ישראל נ' דוד יעיש אלמלך

ת"פ (קריות) 39357-12-23 - מדינת ישראל נ' דוד יעיש אלמלך שלום קריות

ת"פ (קריות) 39357-12-23

מדינת ישראל

נגד

דוד יעיש אלמלך

בית משפט השלום בקריות

[15.09.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.7.23 חסם הנאשם באמצעות רכבו את רכבה של המתלוננת, שהייתה בדרכה לאסוף בת משפחה כבת 73 לטיפול רפואי (להלן - א.ק.). בשלב מסוים התפתח ויכוח בין הנאשם לבין השתיים במהלכו טפחה א.ק. פעמיים על ידו של הנאשם והוא בתגובה איים על המתלוננת באומרו "אני אשחט אותך", כשהוא אוחז בסכין ומנופף בה בעודו יושב ברכב.
2. להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים שיוגש סרטון ועל בסיסו יקבעו ממצאים עובדתיים לצורך גזר הדין, ככל שיידרשו. כן הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש מאסר למשך 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ומנגד ההגנה תטען באופן חופשי. טיעוני הצדדים לעונש והראיות
3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשה ומדיניות הענישה. בהתאם להסדר הטיעון עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות ולענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם הפנה לסרטון המתעד את האירוע, הדגיש את התנהגות א.ק. וטען כי תגובת הנאשם נבעה מבהלה שאחזה בו וכי הוא לא יצא כלל מרכבו במהלך האירוע. ביחס למתחם הענישה טען הסנגור כי הוא נע בין ענישה מותנית לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות וכי במקרים המתאימים מסתיימים הליכים כגון אלו באי הרשעה. הסנגור הגיש מסמכים רפואיים וציין כי מדובר באדם כבן 64 הסובל מבעיות בריאותיות מורכבות, מוכר כנכה בשיעור של 50% ומתקיים מקצבת נכות. כן הודגש כי עונש מאסר בעבודות שירות עלול להכביד על מצבו הבריאותי ועל יכולתו לעבוד לצורך השלמת הכנסה. הסנגור הדגיש כי הנאשם הודה במעשיו והביע חרטה, האירוע אינו מאפיין אותו וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. ברמה האופרטיבית עתר הסנגור להסתפק בעונש מאסר מותנה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ציין כי נבהל וטעה באופן התגובה וביקש להתחשב במצבו הבריאותי והכלכלי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בשלוות נפשן ותחושת ביטחון האישי של המתלוננות, כמו גם תחושת הביטחון של הציבור בכלל וזאת לאור כך שהעבירות בוצעו במקום ציבורי ולענייני כל. לכך יש להוסיף כי הצטיידות בסכין שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור, בעיקר כאשר מתפתח אירוע אלים, כפי שאכן קרה במקרה זה. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל אם אין הוא מוחזק למטרה כשרה (ראו: רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש להביא בחשבון את האיום הבוטה והמפחיד אשר לווה באחיזה בסכין והנפתו. מנגד, הבאתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נותר יושב ברכבו במהלך האירוע ולא הסלימו. כן הבאתי בחשבון את מהות הסכין אשר הגם שלא הוצגה, די בתיאורה כ"בעלת ידית פלסטיק ירוקה" בכדי להגיע למסקנה שאין מדובר בסכין תקיפה אלא בסכין המשמשת לחיתוך מזון. כאמור, הצדדים הסכימו שהממצאים העובדתיים יקבעו בהתאם לנצפה בסרטון האירוע ומשכך עינתי בו מספר פעמים. בתחילה נראה הנאשם חונה סמוך ליציאה מבניין מגורים והמתלוננת מגיעה ברכבה, פונה אליו ומבקשת שיזוז. הנאשם מזיז את רכבו אך עדיין חוסם מעט את רכבה של המתלוננת. בשלב זה מתקרבת א.ק. לרכב הנאשם מאחור, דופקת על רכבו ולאחר מכן מכה שתי מכות על ידו המונחת על חלון הרכב וממשיכה מיד בהליכה לעבר רכבה. בשלב זה נוהג הנאשם כמתואר באישום.

כאן המקום להעיר שתי הערות. הראשונה, שהתנהגותה של א"ק לא צוינה בכתב האישום המקורי, כמו גם העובדה שהנאשם נותר יושב ברכבו משך כל האירוע, והיה מקום לעשות כן ולא רק כחלק מהסדר טיעון (ע"פ 6392/07 מדינת ישראל נ' שמואל יחזקאל (30.4.2008)), פסקאות כח-כט לפסק דינו של השופט רובינשטיין). השנייה, שבכתב האישום המתוקן צוין כי מדובר "בטפיחות" אך מעיון בסרטון דומה שנכון יותר להגדיר זאת כ"ש"ק הייתה בידו של הנאשם פעמיים, שכן המילה "טפיחה" משמשת לרוב לתיאור מגע ידידותי (כגון הביטוי "טפח על כתפו") ומעיון בסרטון עולה שלא כך היו פני הדברים במקרה זה. בכל מקרה, דומה שאין שיחלוק שלא הייתה כל הצדקה לכל מגע עם הנאשם, תוך שאינני מתעלם מהתנהגותו חסרת ההתחשבות אשר הקשתה על יציאת השתיים מהחניה באופן בו עמד עם רכבו.

ונחזור לאירוע. בשלב זה ניכר כי הנאשם התרגז מאוד מהאופן בו נהגה א"ק והוא נראה פותח את דלת הנהג ומיד סוגר אותה, מטה את גופו לעבר המושב שליד הנהג, מוציא את ידו האוחזת חפץ כלשהו (אשר מוסכם על הצדדים שהוא סכין) ומנופף בו. אין מקום לטענת ההגנה לכך שהנאשם הגיב מתוך בהלה, שכן אין לטענה זו כל בסיס עובדתי, ונכון לקבוע שהוא הגיב מתוך כעס ועצבים על האופן בו נהגה א"ק. התנהגותו הייתה אלימה וכוחנית, אך הוא לא יצא מהרכב, כך שהמתלוננות לא היו בסיכון ממשי לגופן אך ברי שנבהלו. כמו כן האירוע היה קצר ביותר והנאשם עזב את המקום מיד לאחר מכן תוך שניות ספורות מבלי שהסלימו.

8. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2604/22 ירון מגן נ' מדינת ישראל (28.4.2022), בו הורשע נאשם בעבירת איומים באמצעות סכין כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל); רע"פ 1297/22 דניאל ממן נ' מדינת ישראל (1.3.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין שהייתה תלויה על מכנסיו. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו; רע"פ 3059/22 מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין בטיילת ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021), בו נידון נאשם שאיים על בני משפחתו, כשהוא אוחז בסכין ל-5 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; עפ"ג 49347-09-20 אסמעיל מחסין נ' מדינת ישראל (9.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין ונידון ל-300 שעות של"צ, מאסר מותנה והתחייבות. הנאשם נעצר לבדיקה משטרתית וברכבו נתפסה להב של סכין יפנית באורך 10 ס"מ. ערעורו נדחה וצוין כי "העבירה של החזקת סכין הנה עבירה חמורה, אותה הגדיר המחוקק כעבירה מסוג "פשע", ובשל השכיחות של ביצועה ובשל פוטנציאל המסוכנות הטמון בה קוראת הפסיקה להחמרת הענישה כנגד נושאי סכינים"; ע"פ 38269-12-18 משולמי נ' מדינת ישראל (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכניו כי "ישרוף וישחט אותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות רכושיות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות ובית המשפט המחוזי ציין כי "מדובר במי שהורשע בעבירת איומים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; ת"פ 2848-11-21 מדינת ישראל נ' מהדי שויכי (7.2.2024) בו נידון נאשם שאיים בסכין על מתלונן על רקע ויכוח על אודות כריך בחנות נוחות בתחנת דלק. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 21 ימי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (קריית) 19221-08-22 מדינת ישראל נ' יוסף חי דהן (6.9.2023), בו נידון עניינו של נאשם שאחז במסור חשמלי והניפו באופן מאיים לעבר המתלונן, לאחר שקודם לכן, אגב ויכוח בין השניים, הוציא המתלונן סכין מרכבו ונכנס לחנות נוחות. בתגובה נופף הנאשם במסור כאמור כאשר המתלונן מרוחק ממנו. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והנאשם נידון למאסר מותנה.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם

10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 64), את עברו הנקי ואת הודאתו בביצוע העבירות שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי כמו גם חסכה את העדת המתלוננות בבית המשפט. כן, ראיתי בהודאה כהפנמת הפסול שבמעשה. בנוסף הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי כמשתקף במסמכים הרפואיים, הכוללים דרגת נכות בשל מצב לבבי. אכן, העובדה שגבולו התחתון של מתחם הענישה אנו כולל מאסר בפועל אינה מלמדת, כשלעצמה, שאין מקום להטיל עונש ממשיל וולו בעבודות שירות וזאת חרף העבר הנקי (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9). ואולם, במקרה זה סברתי שיש ליתן משקל ממשי לנתוני האישיים של הנאשם ובכלל זה למצבו הרפואי ולגילו, ולהימנע מהטלת עונש מאסר וולו בעבודות שירות. במהלך הדיונים ניתן היה להתרשם שמעמד ההליך הפלילי קשה עבורו ודומה שהושגה בעניינו הרתעה המאפשרת, במכלול הנסיבות, להסתפק בענישה מותנית בצירוף ענישה כלכלית לצורך השגת מלוא תכליות הענישה. ודוק: אינני מתעלם מהצורך להחמיר בענישה במקרים של בריונות כביש ואכן מדובר בתופעה המחייבת תגובה עונשית הולמת (ראו דברים שציינתי בנושא: ת"פ (קריות) 13768-12-23 מדינת ישראל נ' עמריה (8.5.2024); ת"פ (קריות) 14239-02-23 מדינת ישראל נ' פהד דיב (13.3.2023)), ואולם כאמור, במקרה זה על רקע מכלול הנסיבות שפורטו לעיל סברתי שלא נדרשת החמרה יתרה וניתן להסתפק בענישה מתונה יותר.

11. סיכומי של דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור במשך 18 חודשים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
  - ב. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.24 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.
  - ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת מס' 2, בסך של 1,500 ₪. הסכום ישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.